

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 31-07-16

Col.lecta:	167,51
Caixetes ciris	74,94
Caixetes:	3,55
Caixetes Càritas:	20,54
Menjador (caixetes)	165,00

Lectures diumenge 14 agost

Diumenge 20 de durant l'any

1ª Lec. Jr. 38, 4-6.8-10 Salm 39, 2-4.18; 3ª Lec. He. 12, 1-4; 4ª Lec. Lc. 12, 4-9,5-7

ENTERRAMENTS

Aquesta setmana hem acompanyat amb la pregària a la família de Margarita Garcia Garcia, de 80 anys. Que descansi en Pau.

FRASES QUE FAN PENSAR

-«No es tracta de tenir dret a ser iguals, sinó de tenir igual dret a ser diferent» (Davant la immigració, les religions, el pensament, el sexe ...)

-«Tothom és corrupta....menys jo» (Quan comprem sense factura o sense tiquet, quan paguem i ens estalviem l'IVA, quan fem treballs d'amagatots, quan ens aprofitem de material de l'empresa....).

-«Si Déu vol, demà ens veiem» (pel que fa a Déu, Ell sempre vol, tot depèn de nosaltres sempre).

-«L'activitat venç el fred. La quietud venç la calor» (mai tan ben dit en aquest temps xardorosos, de tanta calor)

ECONOMIA

PARRÒQUIA JULIOL

Saldo mes de juny 944,55

Entrades

Col.lecta	1.076,87
Caixetes	274,66
Ciris	353,97
Total entrades ..	1.705,50
	1.705,50

Sortides

Telefònica	72,65
Préstec Castanyet 1.000,00	
Neteja	141,57
Ciris	857,53
Seg. Social	33,49
Total sortides ...	2.105,24
	2.105,24

Romanent juliol 544,81

Pendent

Traspasar Col.lecta Càritas	298,79
Retorn deixades Castanyet	2.000,00

(continua de dins)

pares! Serps, cria d'escurçons! Com podeu escapar-vos de ser condemnats a l'infern?

»Així, doncs, jo us envio profetes, savis i mestres: a uns els matareu i crucificareu, a d'altres els assotareu a les vostres sinagogues, i a d'altres els perseguireu de ciutat en ciutat».

Aquestes paraules de l'evangeli, no sóc jo qui les diu. Encara molts avui continuen estant a la picota de Roma. Fins quan?



Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

07 d'agost del 2016

Núm. 652



Diumenge XIX de Durant l'Any C

“El meu Pare es complau a donar-vos el Regne”

Després de segles “d'imperialisme cristià”, com diu J. A. Pagola, els deixebles de Jesús hem d'aprendre a viure en minoria. Les paraules que Lluç posa en boca de Jesús: “... no tingueu por, petit ramat: el meu Pare es complau a donar-vos el Regne”, ens haurien d'animar a seguir treballant des de la fe, en les petites coses de cada dia.

No cal fer coses grans per rebre l'estimació de Jesús, només cal lluitar per ser llevat dins de la massa, llum en la foscor o una mica de sal per donar sabor a la vida.

Malgrat tot, no ens podem adormir en aquesta feina. Quan Jesús ens diu: “estigueu a punt amb el cos senyit i els llums encesos” ... què demana de nosaltres?, quin és el sentit d'aquestes paraules en un mon globalitzat, després de 20 segles de cristianisme?.

Probablement avui Jesús ens proposa viure des de l'interior la responsabilitat de despertar la nostra fe; però també una exigència

de generositat envers el proïsme dins d'una església, que malgrat l'esforç de molts, encara té les seves estructures velles i cansades.

Durant molts segles els cristians hem estat educats en la passivitat i en la submissió, però ja és el moment de prendre consciència de que tots som necessaris, - jerarquia i laics,- per pensar, projectar i promoure els nous camins de fidelitat envers l'evangeli de Jesús.

No cal enyorar una església poderosa per resoldre els problemes. És cert que en la història de l'església hi ha molts moments en que es fa de nit, però ara tenim l'oportunitat de ser nosaltres ferment i llum a casa nostra.

L'evangeli no s'imposa per la força, sinó fent la vida més humana al voltant de cadascun de nosaltres. Jesús ens demana “misericòrdia” que vol dir saber compartir amb solidaritat, una part del nostre temps. Ara podem ser el ferment necessari per construir aquesta comunitat renovada en la fe, dins d'una església oberta als problemes del mon i propera als homes i les dones d'avui. Som-hi.

FULL INFORMATIU

X i C

Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 18,6-9)

Aquella nit de la sortida d'Egipte havia estat anunciada per endavant als nostres pares perquè se sentissin encoratjats en veure acomplerts els juraments en què havien cregut. El vostre poble esperava la salvació dels justos i la perdició dels enemics. Amb un mateix fet castigàveu els adversaris i ens cobríeu de glòria a nosaltres, que vós havíeu cridat. Els fills sants d'un poble bo oferiren víctimes invisibles, es comprometeren a observar aquesta llei divina: tot el poble sant havia de participar igualment dels béns, com havia participat dels perills. Després entonaren per primera vegada els cants de lloança dels pares.

Salm responsorial SI 32, 1.12.18-20.22

Justos, aclameu el Senyor, / fareu bé de lloar-lo, homes rectes. / Felíç la nació que té el Senyor per Déu, / felíç el poble que ell s'ha escollit per heretat.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 11,1-2.8-19)

Germans, creure és posseir anticipadament els béns que esperem, és conèixer per endavant allò que encara no veiem. L'Esriptura ha guardat la bona memòria dels antics, perquè havien cregut. Gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obei a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, residí en el país que Déu li havia promès com si fos un foraster, vivint sota tendes igual que Isaac i Jacob, hereus com ell de la mateixa promesa. És que esperava aquella ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com a arquitecte i constructor. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu, que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Tots aquests moriren en la fe, sense haver posseït allò que Déu els prometia, sinó contemplant-ho de lluny i saludant-ho, i confessant que eren estrangers i forasters en el país.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 12,32-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tingueu por, petit ramat: el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i distribuïu els diners als qui

ho necessiten. Feu-vos bosses que no s'envelleixin, aplegueu-vos al cel un tresor que no s'esgotarà; allà els lladres no s'hi acosten ni les arnes no fan malbé res. On teniu el vostre tresor hi tindreu el vostre cor.

»Estigueu a punt, amb el cos cenyit i els llums encesos. Feu com els criats, que esperen quan tornarà el seu amo de la festa de nocces per poder obrir la porta tan bon punt trucarà. Felíços els criats que l'amo trobarà vetllant al moment de la seva arribada. Amb tota veritat passarà a servir-los d'un a un. Felíços si els trobava sempre vetllant, ni que vingués a mitjanit o a la matinada. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora que el lladre vindria, no hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

Salmo responsorial SI 32, 1.12.18-20.22

Aclamad, justos, al Señor, / que merece la alabanza de los buenos. / Dichosa la nación cuyo Dios es el Señor, / el pueblo que él se escogió como heredad.

Los ojos del Señor están puestos en sus fieles, / en los que esperan en su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo; / que tu misericordia, Señor, / venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.

COSES QUE CANVIEN

El Papa ha escrit personalment al teòleg Ariel Álvarez dient-li que ja no té el procés obert contra ell que feia anys li varen imposar. Ara, el Papa, li aixeca la sanció després d'haver-lo condemnat al silenci durant anys.

Fa més de 10 anys aquest teòleg va ser suspès del permís d'ensenyar –escriure, publicar, donar classes i cursos, parlar a mitjans- per les seves afirmacions sobre la no historicitat d'Adam i Eva. La raó, era segons el Vaticà, que al negar la historicitat d'aquests personatges s'estava posant e dubte la realitat del pecat original.

Davant d'aquests fets encara avui de condemnes, persecucions a pensadors i teòlegs....podríem recordar paraules atribuïdes a Jesús a l'ev. de Mateu (23,29-33):

»Ai de vosaltres, mestres de la Llei i fariseus hipòcrites, que construïu monuments sepulcral als profetes i decoreu les tombes dels justos, i dieu: "Si haguéssim viscut en temps dels nostres pares, no hauríem pres part al costat d'ells en la mort dels profetes"! Dient això doneu testimoni contra vosaltres mateixos que sou els fills dels qui van assassinar els profetes. Doncs bé, acabeu d'omplir la mesura dels vostres